

Abstrakt

Práce se zabývá tematikou empatie učitele v pedagogických teoriích i školní praxi. Jejím cílem je na základě analýzy významných českých a zahraničních pedagogických teorií podat přehled o empatii jako specifické schopnosti učitele, jejím vývoji a postavení v rámci dané pedagogické koncepce. Teoretická část práce se nejprve zabývá vývojem pojetí empatie v rámci psychologie, diferencí mezi pojmy sympatie a empatie, jejímu vztahu k pohlaví, k emoční inteligenci, prosociálnosti, následně se zaměřuje na empatii v rámci pedagogické komunikace ve škole. Stěžejní část práce spočívá v samotné analýze významných domácích pedagogických koncepcí domácích autorů, například Komenského, Lindnera, Úlehly, Chlupa, Uhra a Příhody. Ze zahraničních autorů to jsou například Rousseau, Pestalozzi, Herbart, Dewey, Steiner a Rogers. Cílem empirické části je realizovat a pomocí odpovídajících výzkumných nástrojů ověřit účinnost výukového programu rozvíjejícího empatii budoucích učitelů. Práce má přispět k hlubšímu pochopení empatie v edukačním procesu, a to jak v rámci teoretickém vycházející z reflexe tohoto fenoménu v pedagogických teoriích, tak zejména v praktickém v souvislosti s přípravou budoucích učitelů.

Klíčová slova

empatie, kognitivní a afektivní empatie, vyjádřená empatie, pedagogické teorie, učitel, výzkum